

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 608

Din 18.09.2019

Dosar nr.: 356/2019

Petiția nr.: 3124/07.06.2019

Petent:

Reclamată:

Obiect: instigare la discriminare pe criteriul persoană infectată cu HIV

I. Numele, domiciliul și sediul părților

Numele și domiciliul procedural al petentului

1.

Numele și domiciliul procedural al reclamatului

2.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Petentul sesizează Consiliul cu privire la petițiile depuse în luna aprilie a anului 2019 de partea reclamată la Direcția de Sănătatea Publică a Județului Constanța prin care aceasta divulga diagnosticul petentului (persoană infectată HIV) care lucrează în industria alimentară (respectiv în cadrul unui restaurant din Constanța). Totodată, petentul precizează faptul că, ulterior acestei petiții formulate de reclamată, societatea care îl angajase a fost verificată de D.S.P., controlul consemnându-se în procesul-verbal nr. 378089/25.04.2019.

III. Citarea părților

4. În temeiul dispozițiilor art.20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (republicată) părțile au fost citate prin adresa nr. 3124/28.06.2019, pentru data de 19.07.2019, ora 9,30 la sediul instituției.

5. Petentul a fost prezent la termenul de audiere stabilit.

6. La termenul de audiere, petentului i s-a ridicat din oficiu excepția necompetenței CNCD în conformitate cu dispozițiile art. 28 din **Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în M.O. nr. 348 din 6 mai 2008**, întrucât Colegiul director nu analizează conținutul cererii de chemare în judecată și nu se poate pronunța cu privire la dreptul de petiționare al oricărui cetățean conform prevederilor art.51 din Constituția României.

7. Având în vedere cele precizate, petentul susține faptul că înțelege excepția ridicată și nu se opune acesteia.

8. Față de cele precizate și în temeiul dispozițiilor legale în vigoare la acest moment, procedura se consideră legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Suștinerea petentului:

9. Petentul sesizează Consiliul cu privire la petițiile depuse în luna aprilie a anului 2019 de partea reclamată la Direcția de Sănătatea Publică a Județului Constanța prin care aceasta divulga diagnosticul petentului (persoană infectată HIV) care lucrează în industria alimentară (respectiv în cadrul unui restaurant din Constanța). Totodată, petentul precizează faptul că, ulterior acestei petiții formulate de reclamată, societatea care îl angajase a fost verificată de D.S.P., controlul consemnându-se în procesul-verbal nr. 378089/25.04.2019.

10. În fapt, petentul precizează că între el și partea reclamată a existat un raport de căsătorie, divorțul pronunțându-se prin acordul părților în data de 18.04.2019 la Judecătoria Constanța. Petentul subliniază faptul că reclamata a precizat și în cadrul cererii de divorț și în întâmpinarea depusă de aceasta despre starea sa de sănătate.

11. Petentul susține că sesizarea părții reclamate a fost făcută cu intenția de a –i provoca prejudicii și /sau îngrădiri la locul de muncă și limitarea dreptului la muncă.

12. Petentul, la termenul de audieri din data de 19.07.2019, i-a act de excepția necompetenței CNCD ridicată din oficiu în conformitate cu dispozițiile art. 28 din **Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în M.O. nr. 348 din 6 mai 2008**, întrucât Colegiul director nu analizează conținutul cererii de chemare în judecată și întâmpinarea sau oricare act procesual formulat și nu se poate pronunța cu privire la dreptul de petiționare al oricărui cetățean conform prevederilor art.51 din Constituția României

Suștinerea reclamatei:

13. Partea reclamată nu a depus niciun punct de vedere cu privire la petiția nr. 3124/07.06.2019

V. Motivele de fapt și de drept

14. **În fapt**, Colegiul director reține că petentul sesizează cu privire la discriminarea săvârșită de reclamată prin sesizarea depusă la DSP în care avertizează că petentul este purtător HIV și lucrează în industria alimentară, respectiv în cadrul unui restaurant aflat în Constanța.

15. **În drept**, potrivit dispozițiilor **art.63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor**, ce prevede că „(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției.

16. Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, având în vedere dispozițiile **art.28 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor**, potrivit cărora *“Membrii Colegiului director, din oficiu, pot ridica excepția de necompetență când în mod vădit constată că petiția formulată nu este de competența Consiliului, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 137/2000, republicată”*, și dispozițiile **art. 63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor**, ce prevede următoarele: „(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției. (2) Excepțiile vor putea fi unite cu fondul dacă este nevoie să se administreze dovezi în legătură cu soluționarea în fond a petiției.” și ale **art.64**, din aceeași procedură mai sus menționată „(1) Când în fața Colegiului director se pune în discuție competența acestuia, se va indica instituția sau un alt organ competent. (2) Dacă este nevoie să se administreze dovezi în legătură cu soluționarea în fond a petiției, excepția va fi unită cu fondul. (3) Colegiul director va trece la soluționarea petiției, cel nemulțumit putând ataca hotărârea asupra fondului la instanța de contencios administrativ, potrivit legii.” va analiza cu prioritate excepțiile invocate în speța de față. Colegiul director, în urma analizei petiției, a constatat că s-a invocat *din oficiu excepția de necompetență a*

Consiliului referitor la conținutul cererii de chemare în judecată, acesta neputându-se pronunța cu privire la dreptul de petiționare al oricărui cetățean conform prevederilor art.51 din Constituția României, care dispun:

“Dreptul de petiționare

(1) Cetățenii au dreptul să se adreseze autorităților publice prin petiții formulate numai în numele semnatarilor.

(2) Organizațiile legal constituite au dreptul să adreseze petiții exclusiv în numele colectivelor pe care le reprezintă.

(3) Exercițarea dreptului de petiționare este scutită de taxă.

(4) Autoritățile publice au obligația să răspundă la petiții în termenele și în condițiile stabilite potrivit legii.”

Față de acest aspect, Colegiul urmează să respingă excepția invocată din oficiu, în baza cadrului legal sus-menționat care statuează acest drept ca fiind unul constituțional, recunoscut tuturor persoanelor.

17. Ulterior analizării excepției, Colegiul va trece la analiza fondului petiției. Astfel, Colegiul director reține faptul că petentul sesizează cu privire la divulgarea de către partea reclamată a diagnosticul său (persoană infectată HIV) în cuprinsul unor sesizări depuse la autorități de stat cu competențe în domeniul în care acesta își desfășura activitatea.

18. **Colegiul Director** se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induce distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „**trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

19. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar în sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv**, (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir șeos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 oara.91).

20. Curtea Constituțională a României care a statuat cu valoare de principiu că „principiul egalității nu este sinonim cu uniformitatea, astfel încât pentru situații diferite poate exista un tratament juridic diferit, recunoscându-se dreptul la diferență”. (Vezi Decizia nr.70 din 15 decembrie 1993, Decizia nr.307 din 27 decembrie 1994, Decizia nr.139 din 19 noiembrie 1996, Decizia nr.20/2000, Decizia nr.49/2000, Decizia nr.126/2000, Decizia nr.151/2000 și altele).

21. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume

Uni, parag.75)

22. Având în vedere aspectele de mai sus precum și petiția dată, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării trebuie să analizeze în ce măsură

obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr. 137/2000, republicată. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul Director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr. 137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

23. Analizând aspectele reținute obiectului sesizării, astfel cum este formulat, Colegiul Director se raportează la prevederile art. 2 alin. 5 din O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată. Potrivit art. 2 alin. 5 "Constituie hărțuire și se sancționează contravențional orice comportament pe criteriu de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, gen, orientare sexuală, apartenență la o categorie defavorizată, vârstă, handicap, statut de refugiat ori azilant sau orice alt criteriu care duce la crearea unui cadru intimidant, ostil, degradant ori ofensiv".

24. Hărțuirea reprezintă o formă de discriminare, introdusă de legiuitorul român în procesul de transpunere a prevederilor Directivei Consiliului 2000/43/CE privind aplicarea principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de origine rasială sau etnică, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L180 din 19 iulie 2000 și prevederile Directivei Consiliului 2000/78/CE de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament, în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L303 din 2 decembrie 2000.

25. În acest sens, reținem că în materia legislației de nediscriminare, astfel cum este transpus aquis-ul communautaire, pentru a ne găsi în situația unei fapte de hărțuire este necesară întrunirea cumulativă a elementelor constitutive acesteia. Astfel, fapta de hărțuire se circumstanțiază într-un comportament care poate îmbrăca diferite forme. Formularea textului cuprinde sintagma „orice comportament”. Sintagma „*orice comportament*” denotă intenția legiuitorului de a cuprinde o arie largă de comportamente, și nu una restrictivă, ceea ce permite reținerea unor calificări diferite în practică, și care pot să varieze de la caz la caz, circumscrise sub forma unor afirmații exprimate prin cuvinte, gesturi, acte sau fapte etc.

26. Mobilul sau cauza comportamentului este determinat de un criteriu interent, care este în mod expres prevăzut de legiuitor, într-o listă neexhaustivă, având în vedere că textul de lege prezintă într-o enumerare cu caracter determinat criteriul de „rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, gen, orientare sexuală, apartenența la o categorie defavorizată, vârsta, handicap, statut de refugiat ori azilant”. Caracterul neexhaustiv este dat de însăși sintagma „sau orice alt criteriu” alăturată criteriilor expres enumerate în art. 2 alin. 5. Sintagma „sau orice alt criteriu”, practic oferă posibilitatea reținerii oricărui alt element nespecificat de lege, dar care este materializat ca fapt determinant în săvârșirea formei de discriminare denumită ca hărțuire.

27. Manifestarea comportamentului pe baza oricăruia dintre criteriile prevăzute de lege „duce la crearea unui cadru intimidant, ostil, degradant ori ofensiv”. Acest element constitutiv al hărțuirii, permite reținerea acelor comportamente care, chiar dacă nu au fost săvârșite cu intenție, produc efectul de realizare al unui cadru definit ca „intimidant, ostil, degradant ori ofensiv”. Acest aspect este cu atât mai evident cu cât însăși Directiva Consiliului 2000/43/CE privind aplicarea principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de origine rasială sau etnică, definește hărțuirea în art. 2 alin. 3 ca „un comportament nedorit pe bază de etnie sau rasă care are ca scop sau ca efect violarea demnității unei persoane și crearea unui cadru intimidant, ostil, degradant, umilitor sau ofensiv.”

28. Includerea hărțuirii ca formă de discriminare în aquis-ul communautaire și transpunerea acestuia în legislația națională este extrem de importantă. Discriminarea nu se manifestă *per se*, doar sub forma unor prevederi normative sau practici, dar și sub forma comportamentelor care crează un impact asupra mediului în general, variind de la violența fizică la remarci sau afirmații cu caracter rasist, sexist, xenofob etc. până la ostracizare generală. Această formă de discriminare aduce atingere demnității sub aspect psihic și emoțional persoanelor aparținând

unei minorități sau alteia, (vezi „A comparison between the EU Racial Equality Directive and the Starting Line” in I.Chopin and J.Niessen, The Starting line and the Incorporation of the Racial Equality Directive into National Laws of the EU Member States and Accession States, 2001, pag. 26, 27.)

29.Față de aceste considerente, coroborat petiției și materialului probator aflat la dosar, Colegiul Director reține că în luna aprilie 2019 reclamata a depus sesizare la Direcția Publică de Sănătate a județului Constanța prin care sesiza faptul că petentul este infectat HIV și lucrează în domeniul serviciilor publice, respectiv la firma Lascu Bros SRL. Ca urmare a acestei sesizări, în data de 09.04.2019 un inspector sanitar s-a deplasat la locul de muncă al petentului și a efectuat un control soldat cu Procesul-verbal seria DSPJ nr. 30718/09.04.2019.

30. Analizând probatoriul aflat la dosar, Colegiul este de opinie că în speță se pot reține prezumții incidente prevederilor art. 20 alin.6 din O.G. nr. 137/2000, republicată, ce pun în discuție comportamente care, chiar dacă nu au fost săvârșite cu intenție, produc realizarea unui cadru definit ca „întimidant, ostil, degradant ori ofensiv” pe baza statutului petentului (seropozitiv) respectiv al diagnosticului HIV. Din acest punct de vedere, este lipsit de orice echivoc faptul că petentul este un pacient sub tratament specific pentru HIV. Acest fapt este confirmat de actele medicale depuse la dosar care prevăd diagnosticul medical de „boala HIV”.

31.Colegiul observă că potrivit art. 21 din cuprinsul Legii nr. 46/2003 privind drepturile pacientului „Toate informațiile privind starea pacientului, rezultatele investigațiilor, diagnosticul, pronosticul, tratamentul, datele personale sunt confidențiale chiar și după decesul acestuia”. De asemenea, conform prevederilor **art.4 “Definiții”** din Regulamentul European privind Prelucrarea de Date cu Caracter Personal dispune:

”În sensul prezentului regulament:

1. **“date cu caracter personal”** înseamnă orice informații privind o persoană fizică identificată sau identificabilă (“persoana vizată”); **o persoană fizică identificabilă** este o persoană care poate fi identificată, direct sau indirect, în special prin referire la un element de identificare, cum ar fi un nume, un număr de identificare, date de localizare, un identificator online, sau la unul sau mai multe elemente specifice, proprii identității sale fizice, fiziologice, genetice, psihice, economice, culturale sau sociale;”

Iar conform dispozițiilor **art. 9, alin.1”Prelucrarea de categorii speciale de date cu caracter personal din cuprinsul aceluiași regulament**

“(1)Se interzice prelucrarea de date cu caracter personal care dezvăluie originea rasială sau etnică, opiniile politice, confesiunea religioasă sau convingerile filozofice sau apartenența la sindicate și prelucrarea de date genetice, de date biometrice pentru identificarea unică a unei persoane fizice, de date privind sănătatea sau de date privind viața sexuală sau orientarea sexuală ale unei persoane fizice.”

32. Analizând aceste aspecte și întregul material depus la dosarul cauzei, Colegiul Director este de opinie că în speță se poate reține circumstanțierea unui comportament, având la bază diagnosticul de boala HIV al petentului, ce poate fi reținut sub incidența art. 2 alin.5 din O.G. nr. 137/2000, republicată. În determinarea cadrului „întimidant, ostil, degradant ori ofensiv”, Colegiul Director se raportează la analiza Curții Europene a Drepturilor Omului care a făcut distincția între tratamente degradante, inumane ori tortură. Astfel, Curtea Europeană a statuat cu valoare de principiu în cauza Irlanda c/Royaume- Uni, că un tratament aplicat unei persoane va fi calificat ca „degradant” atunci când crează acesteia sentimente de teamă, de neliniște și de inferioritate, de natură a o umili, a o înjosi și, eventual, de a-i înfrânge astfel rezistența fizică și morală. (Vezi CEDH, 16 decembrie 1999, V. c/Royaume-Uni, Recueil 1999-IX, para.71.) Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat că pentru a califica un tratament ca “degradant” în sensul art.3, va trebui să examineze dacă scopul aplicării lui este umilirea sau înjosirea victimei și dacă, prin efectele produse, a fost sau nu atinsă personalitatea acestuia în mod incompatibil cu dispozițiile acestui text. Din acest punct de

vedere, caracterul public al tratamentului poate constitui un element pertinent. În același timp, trebuie avut în vedere că absența publicității nu împiedică, în mod necesar, ca un tratament să rămână degradant; „este suficient ca victima să apară umilită în proprii ei ochi” chiar dacă situația incriminată nu este cunoscută și de alte persoane. (Vezi CEDH, 16 decembrie 1997, Rannen c/Finlanda, Recueil 1997-VIII, para.55; CEDH, 25 aprilie 1978, Tyrer c/Royaume Uni, para.33.)

33.Or, raportat la elementele particulare ale cauzei deduse soluționării, din probele analizate la dosar, este evident că modul de abordare de către reclamată a situației date a avut ca efect umilirea petentului, din perspectiva propriilor ochi, acesta simțindu-se lezat. Acest aspect nu este analizat în mod singular sub aspectul utilizării prezumtive a unor termeni/sintagme de genul „hiv” ori „sida” cât per ansamblu, raportat la întreg complexul de împrejurări. Astfel, Colegiul director este de opinie că situația unei persoane seropozitive nu poate fi privită ori tratată în mod similar cu o persoană ce deține un alt tip de diagnostic ce presupune o internare la secția chirurgie, unde s-a aflat petentul. În cazul infecției cu HIV sau al vulnerabilității sociale, respectarea confidențialității înseamnă nu numai respectarea dreptului unei persoane la viața privată, ci și evitarea stigmatizării sale care se bazează în cele mai multe cazuri pe stereotipuri și prejudecăți. Din acest punct de vedere, în opinia Colegiului Director, conduita reclamatei ar fi trebuit raportată la situația specială a pacientului infectat HIV ceea ce presupunea un comportament diferit corelativ situației diferite în care se afla această persoană. De altfel, Curtea Europeană de Justiție a statuat că principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, (vezi infra parag. 6.2).

34.Din acest punct de vedere, Colegiul Director este de opinie că în speță se poate reține, sub aspectul efectului, un comportament ce a dus la crearea unui cadru cel puțin ostil ori ofensiv, în sensul art. 2 alin.5 din O.G. nr. 137/2000, republicată, ce a fost determinat pe fondul cunoașterii statutului petentului, respectiv al diagnosticului de boală HIV, având ca efect lezarea demnității acestuia și eventual, restrângerea dreptului la muncă.

35.Colegiul director a reiterat în nenumărate rânduri în jurisprudența sa că dreptul de a nu fi supus discriminării constituie unul dintre drepturile fundamentale într-o societate democratică, dreptul la egalitate constituind un drept cu aplicare imediată având în vedere că discriminarea în sine este un afront adus demnității umane. Tratamentul discriminatoriu are de cele mai multe ori ca scop însă și în situația în care nu vizează, are ca efect umilirea, degradarea sau interferența cu demnitatea persoanei discriminate, în mod particular, dacă acest tratament se manifestă în public. Tratănd pe cineva mai puțin favorabil datorită unor criterii inerente sugerează în primul rând dispreț sau lipsă de respect față de personalitatea sa.

36. În activitatea desfășurată de către CNCD, autoritatea de stat în domeniul discriminării, autonomă, cu personalitate juridică, aflată sub control parlamentar, și totodată garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, în conformitate cu legislația internă în vigoare și cu documentele internaționale la care România este parte, au fost adoptate următoarele hotărâri cu incidență la prezenta speță:

- Hotărârea nr. 518/17.09.2018, părți: Autosesizare și ... , Consiliul Local Sector 1 București;
- Hotărârea nr. 614/13.11.2008 , părți:...

37. Față de aceste aspecte, Colegiul director urmează să se pronunțe cu privire la constatarea elementelor constitutive ale hărțuirii cum sunt acestea prevăzute de dispozițiile art. 2, alin.5 din O.G nr. 137/2000, urmând de asemenea a sancționa fapta cu avertisment și cu recomandare în sensul păstrării confidențialității asupra datelor privind diagnosticul medical al petentului.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Respinge excepției de necompetență a C.N.C.D. cu privire la dreptul constituțional de petiționare prevăzut de dispozițiile art.51 din Constituția României, conform dispozițiilor dispozițiile **art.28 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor, aprobată prin Ordinul Președintelui CNCD nr.144/2008.**
2. Aspectele sesizate de petent reprezintă fapte de hărțuire potrivit art.2, alin.5 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.
3. Sancționarea cu avertisment a părți reclamate.
4. Recomandă părții reclamate ca pe viitor să păstreze confidențialitatea diagnosticului medical al angajaților.
5. Câte o copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii:

Nu este cazul.

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita.

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

ASZTALOS Csaba Ferenc – Membru

DINCĂ Ilie – Membru

GHEORGHIU Luminița – Membru

HALLER István – Membru

JURA Cristian – Membru

LAZĂR Maria – Membru

POPA Claudia Sorina – Membru

SANDU Veronica Tatiana – Membru

Motivat/Redactat – C.J/P.C.S.

Data redactării: 01.11.2019

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu